

Aldanış

– G ö k ç é ! • 26 Ağustos 2015

ucu kesik bir aşktan kalan
kurumuş günleri sararttık ömrümüzde
küfürbaz yüreklerimizi suskunluğa gömerken
duvarlara makamlı şiirler astık
İlk cinayetın katilini
kaybolmuş sancılarımızda bulduk
şimdi hiç başlamadan biten bir hikayenin
tılsımındayız

gidişinin eşrefliğine bir ağıt sığdırdım
avuçlarımda kirlenmiş gökyüzünden
yıldızlar serpiştirdim yüzüne
endamından savruk rüzgarlar ektim
çığlık çığlık bir hükümet kuruluyor içimde
neredeysel bir devrim olacak

koca koca konuşan kalabalık eylemler var
kör bir uykuda sabah olan gözlerimin içinde
üst üste darbeler geliyor en derinime
gürültülü bir gülüş harcadım sesini duyuşuma
boğulduğum ve
konuşmayı öğrendiğim ilk selamında
henüz on beşindeki begonyalar gibi
i n a n m ı ş t ı m
içindeki yağmur kokan cumhuriyete

sabahın seherinde,
denizlerin enginliğini düşleyip
dedim ki
düş'sün zihnime
avuçlarımdan sızsın bir ses
yırtık bir uçurtmaya sebepler koydum
kaybedişlerim hep aynı
tutmayın ellerimden

rüyalarımaya düşen cemreler
mevsiminden habersiz
ekmeğini böldüğüm sevdanın
ağrısı var ruhumda
işliyor c'anıma
aheste aheste

Bir sus çiçeğı koydum yüreğıme
solgun ve yeşil
yorgunluğumu bana bağışla
ben -e y l ü l- de
-y i r m i i k i- kere öksüz kaldım

Gökçe Üstündağ / Ağustos 2015